

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1181/2018
07.11.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Слободана Марковића због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Слободана Марковића, адв. Горана Деспотовића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К 163/14 од 06.04.2017. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 809/17 од 12.10.2017. године, у седници већа одржаној дана 07.11.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Слободана Марковића, адв. Горана Деспотовића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К 163/14 од 06.04.2017. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 809/17 од 12.10.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању К 163/14 од 06.04.2017. године, окривљени Слободан Марковић оглашен је кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од три године у коју му се урачунава и време проведено у притвору од 18.11.2012. године до 04.02.2013. године.

Окривљеном је изречена и мера безбедности забране управљања моторним возилом „Ф“ категорије у трајању од две године, рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим што се време проведено на издржавању затворске казне не урачунава у време трајања ове мере.

Окривљени је обавезан и на плаћање паушала суду у износу од 10.000,00 динара, трошкова кривичног поступка у износу од 181.873,84 динара као и оштећеном АА и ББ на име нужних издатака за ангажовање пуномоћника у износу од 208.550,00 динара и то сваком оштећеном по 104.275,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Оштећени АА, ББ и ВВ ради остваривања имовинскоправног захтева упућени су на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 809/17 од 12.10.2017. године, одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљеног Слободана Марковића и потврђена пресуда Основног суда у Врању К 163/14 од 06.04.2017. године осим у делу одлуке о имовинскоправном захтеву и трошковима кривичног поступка у коме је усвојена жалба пуномоћника оштећених адв. Александра Кнежевића из ..., адв. Синише Стаменковића и побијана пресуда укинута у том делу и предмет враћен првостепеном суду на поновно одлучивање.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног Слободана Марковића, адв. Горан Деспотовић, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде кривичног закона из члана 439. ЗКП, и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, преиначи побијане пресуде, окривљеног ослободи од оптужбе или пак исте укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Слободана Марковића, адв. Горана Деспотовића у односу на повреду кривичног закона из члана 439. ЗКП нема прописани садржај, док у односу на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП, може преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика, прописаних у члану 74., члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10 и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред Апелационим судом.

Бранилац окривљеног Слободана Марковића, адв. Горан Деспотовић, у захтеву за заштиту законитости истиче повреду кривичног закона из члана 439. ЗКП, при чему у образложењу поднетог захтева не наводи због чега сматра да је

побијаним одлукама учињена наведена повреда кривичног закона. Како Врховни касациони суд приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног испитује правноснажну одлуку или поступак који је претходио њеном доношењу у оквиру разлога (члан 485. став 1. тачка 1) у вези става 4. ЗКП), дела и правца побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости у смислу члана 489. став 1. ЗКП, те како је бранилац окривљеног у захтеву само истакао повреду из члана 439. ЗКП не дајући разлоге због којих сматра да је побијаним одлукама учињена наведена повреда, Врховни касациони суд је оценио да захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу нема законом порописани садржај (члан 484. ЗКП).

Наводи захтева за заштиту законитости, којима се указује да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП, а које повреде не представљају у смислу члана 485. став 4. ЗКП дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца, па је Врховни касациони суд оценио да је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу недозвољен.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев браниоца окривљеног Слободана Марковића адв. Горана Деспотовића, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) и тачка 3) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одбацио и одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић